Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2015. gada 29. aprīlī [*1]

Konkurence — Metakrilātu tirgus — Naudas sodi — Mātesuzņēmumu un to meitasuzņēmuma solidāra atbildība par meitasuzņēmuma pārkāpjošu rīcību — Meitasuzņēmuma veikta naudassoda tūlītēja un pilnīga samaksa — Meitasuzņēmuma naudassoda summas samazinājums pēc Vispārējas tiesas sprieduma — Komisijas vēstules, kurās mātesuzņēmumiem prasīts samaksāt summu, ko tā atmaksājusi meitasuzņēmumam, un nokavējuma procentus — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Pieņemamība — Nokavējuma procenti

Lieta T-470/11

Total SA , *Courbevoie* (Francija),

Elf Aquitaine SA, Courbevoie,

ko sākotnēji pārstāvēja – *A. Noël-Baron* un *É. Morgan de Rivery*, vēlāk – *É. Morgan de Rivery* un *E. Lagathu*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Mongin* un *V. Bottka*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2011. gada 24. jūnija vēstuli BUDG/DGA/C4/BM/s746396 un 2011. gada 8. jūlija vēstuli BUDG/DGA/C4/BM/s812886 vai, pakārtoti, samazināt prasītās summas vai, vēl pakārtotāk, atcelt nokavējuma procentus, kas tiek prasīti no *Elf Aquitaine* EUR 31 312 114,58 apmērā, kuri solidāri jāmaksā *Total* EUR 19 191 296,03 apmērā.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*], tiesneši I. Labucka (referente) un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*,]

sekretāre S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 3. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

1 — * Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Prasības priekšmets

1 Prasības priekšmets ir lūgums atcelt Komisijas 2011. gada 24. jūnija vēstuli BUDG/DGA/C4/BM/s746396 (turpmāk tekstā – "2011. gada 24. jūnija vēstule") un 2011. gada 8. jūlija vēstuli BUDG/DGA/C4/BM/s812886 (turpmāk tekstā – "2011. gada 8. jūlija vēstule", un kopā – "apstrīdētās vēstules").

Tiesvedības priekšvēsture

2 Ar 2006. gada 31. maija Lēmumu C(2006) 2098, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar EKL 81. pantu un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līguma 53. pantu (Lieta COMP/F/38.645 – Metakrilāti) (turpmāk tekstā – "lēmums par metakrilātiem") Eiropas Kopienu Komisija solidāri sodīja *Arkema SA* un tās meitasuzņēmumus *Altuglas International SA* un *Altumax Europe SAS* (turpmāk tekstā kopā – "*Arkema*") ar naudassodu EUR 219 131 250 apmērā par dalību aizliegtā vienošanās (turpmāk tekstā – "sākotnējais naudassods").

3 Prasītājas *Total SA* un *Elf Aquitaine SA*, kuras lēmumā par metakrilātiem norādītā pārkāpuma laikposmā bija *Arkema* mātesuzņēmumi, tika sauktas pie solidāras atbildības samaksāt sākotnējo naudassodu attiecīgi EUR 181 350 000 un EUR 140 400 000 apmērā.

4 *Arkema* 2006. gada 7. septembrī samaksāja naudassodu pilnībā un pēc tam, tāpat kā prasītājas, vienlaicīgi un autonomi vērsa prasību pret lēmumu par metakrilātiem (turpmāk tekstā – "metakrilātu tiesvedība").

Metakrilātu tiesvedība Vispārējā tiesā

5 Prasītājas un *Arkema* attiecīgi 2006. gada 4. un 10. augustā cēla prasību atcelt lēmumu par metakrilātiem.

6 Lietā T-206/06 prasītājas lūdza primāri atcelt lēmumu par metakrilātiem.

7 Šajā lietā prasītājas ir arī lūgušas pakārtoti samazināt sākotnējo naudassodu, kas solidāri uzlikts *Arkema* un prasītājām.

8 2008. gada 24. jūlijā Komisija adresēja *Arkema* vēstuli, aicinot to apstiprināt, ka tās 2006. gada 7. septembra maksājums ir ticis veikts "visu vienoti un solidāri atbildīgo parādnieku vārdā", precizējot, ka, pirmkārt, "ja šāda apstiprinājuma nebūs un ja [metakrilātu] lēmums [tiktu] atcelts attiecībā uz uzņēmumu, kura vārdā maksājums tika veikts", tā "atlīdzinā[tu] EUR 219 131 250 ar procentiem" un, otrkārt, ka, "ja Tiesa apstiprin[ātu] visu vai daļu naudassoda attiecībā uz jebkuru citu solidāro parādnieku", tā "pras[ītu] tai samaksāt visu pienākošos summu ar nokavējuma procentiem atbilstoši 6,09 % likmei".

9 Ar 2008. gada 25. septembra vēstuli *Arkema* informēja Komisiju, ka ir samaksājusi EUR 219 131 250 "kā solidāra līdzatbildētāja un ka kopš šī maksājuma Komisija [esot] pilnībā izpildījusi savas tiesības gan attiecībā uz *Arkema*, gan attiecībā pret visiem solidārajiem līdzatbildētājiem". Šajā ziņā *Arkema* "izsaka nožēlu, ka nevar pilnvarot Komisiju ieturēt jebkādu summu, lai kāda tā būtu, gadījumā, ja tās prasība Kopienu tiesā vainagotos ar panākumiem".

10 2008. gada 24. novembrī prasītāju informēšanai Komisija nosūtīja tām *Arkema* 2008. gada 25. septembra vēstuli un informēja, ka *Arkema* ir atteikusies aizpildīt Komisijas izsniegto deklarāciju par kopējo maksājumu.

11 Prasītāju prasība tika noraidīta ar 2011. gada 7. jūnija spriedumu *Total* un *Elf Aquitaine*/Komisija (T-206/06, turpmāk tekstā – "*Total* un *Elf Aquitaine* spriedums", EU:T:2011:250).

12 Savukārt *Arkema* atsevišķi celtā prasība par metakrilātu lēmumu tika daļēji apmierināta ar 2011. gada 7. jūnija spriedumu *Arkema France* u.c./Komisija (T-217/06, Krājums, turpmāk tekstā – "*Arkema* spriedums", EU:T:2011:251), *Arkema* uzlikto naudassodu samazinot līdz EUR 113 343 750.

13 *Arkema* spriedumā, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), Vispārējā tiesa nosprieda, ka tās neierobežotās kompetences īstenošanas ietvaros ir jāsamazina naudassoda palielinājums, kas lēmumā par metakrilātiem tika noteikts *Arkema* kā atturošs līdzeklis, lai ņemtu vērā faktu, ka dienā, kurā naudassods tai tika uzlikts, prasītāja to vairs nekontrolēja (*Arkema* spriedums, minēts 12. punktā, EU:T:2011:251, 338. un 339. punkts).

14 *Arkema* spriedums, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), netika pārsūdzēts, tāpēc ir ieguvis *res judicata* spēku.

15 Komisija atmaksāja *Arkema* atbilstoši vērtībai, kāda tā bija 2011. gada 5. jūlijā, EUR 119 247 033,72 (EUR 105 787 500 kā pamatsummu un EUR 13 459 533,72 procentos).

Apstrīdētās vēstules

2011. gada 24. jūnija vēstule

16 2011. gada 24. jūnija vēstulē Komisija norādīja prasītājām, ka, "izpildot [*Arkema*] spriedumu, [tā] atmaks[ātu] *Arkema* summu, kas atbilst Vispārējās tiesas nolemtajam naudassoda samazinājumam".

17 Tajā pašā 2011. gada 24. jūnija vēstulē Komisija arī lūdza prasītājām "vienlaicīgi un gadījumā, ja par [*Total* un *Elf Aquitaine*] spriedumu Tiesā tiktu iesniegta apelācijas sūdzība, samaksāt atlikušo summu ar nokavējuma procentiem atbilstoši 6,09 % likmei, aprēķinot no 2006. gada 8. septembra", proti, EUR 68 006 250, attiecībā uz kuru samaksu *Total* tika atzīta par "kopīgi un solidāri" atbildīgu EUR 27 056 250 apmērā, pieskaitot nokavējuma procentus, proti, par kopējo summu EUR 88 135 466,52.

18 Ar 2011. gada 29. jūnija Komisijai adresētu vēstuli prasītājas būtībā apgalvoja, ka kopš 2006. gada 7. septembra Komisija "ir izpildījusi visas savas tiesības", un uzdeva dažādus jautājumus Komisijai, lai saņemtu skaidrojumus par vairākiem 2011. gada 24. jūnija vēstules punktiem.

2011. gada 8. jūlija vēstule

19 Ar 2011. gada 8. jūlija vēstuli Komisija atbildēja tostarp, ka "pretēji tam, kā to saprot [prasītājas, tā] nekādi neatsak[oties] no pienākošos summu atgūšanas, ja [prasītājas] atsakās iesniegt apelācijas sūdzību Tiesā", vienlaicīgi precizējot, ka "[prasītāju] atbildība n[eesot] dzēsta, atvelkot [*Arkema*] spriedumā precizētās un *Arkema* samaksātās summas".

20 Tajā pašā 2011. gada 8. jūlija vēstulē Komisija atzina, ka ir kļūdījusies attiecībā uz summu, ko bija iecerējusi pieprasīt, un precizēja summu, kas pienācās no *Elf Aquitaine*, izpildot metakrilātu spriedumu, tāpat kā *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), kā arī

Arkema spriedumu, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), kas bija EUR 137 099 614,58, ieskaitot nokavējuma procentus EUR 31 312 114,58 (turpmāk tekstā – "nokavējuma procenti"), no kuriem *Total* bija solidāri atbildīga par EUR 84 028 796,03.

21 Komisija arī precizēja 2011. gada 8. jūlija vēstulē, ka gadījumā, ja prasītājas iesniegs apelācijas sūdzību par *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), tās varētu drīzāk ņemt bankas garantiju, nevis maksāt naudassodu.

22 2011. gada 18. jūlijā prasītājas samaksāja Komisijai 2011. gada 8. jūlija vēstulē prasīto summu jeb EUR 137 099 614,58.

Metakrilātu tiesvedība Tiesā apelācijas instancē

23 2011. gada 10. augustā prasītājas iesniedza apelācijas sūdzību par *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250).

24 Savas apelācijas sūdzības ietvaros prasītājas lūdza Tiesu:

— "galvenokārt, atcelt [*Total* un *Elf Aquitaine*] spriedumu, apmierināt to pirmajā instancē Vispārējā tiesā iesniegtos prasījumus un tādēļ atcelt [lēmumu par metakrilātiem];

— pakārtoti, grozīt naudassodus, kas uzlikti kopīgi un solidāri *Elf Aquitaine*, kā arī *Total* [..], un samazināt šos kopīgos un solidāros naudassodus līdz EUR 75 562 500 *Elf Aquitaine* un līdz EUR 58 500 000 *Total*;

— vēl pakārtotāk, samērīgi grozīt kopīgi un solidāri uzliktos naudassodus *Elf Aquitaine* un *Total* [..] atbilstoši Tiesas ieskatam;

— vispakārtotāk, atbrīvot *Elf Aquitaine* un *Total* no nokavējuma procentu samaksas, kas varēja uzkrāties no [metakrilātu] lēmuma līdz [*Arkema*] sprieduma pasludināšanai.

– [..]"

25 Apelācijas sūdzība tika noraidīta ar 2012. gada 7. februāra rīkojumu *Total* un *Elf Aquitaine*/Komisija (C-421/11 P, turpmāk tekstā – "Tiesas rīkojums", EU:C:2012:60), jo Tiesa noraidīja visus prasītāju prasījumus.

26 Attiecībā uz prasījumiem, kas tika iesniegti pakārtoti, lūdzot atcelt *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), daļā, Tiesa nosprieda šādi:

"78 [Prasītāju] argumenti ir jānoraida kā acīmredzami nepamatoti, jo ar tiem netiek grozīts Vispārējās tiesas secinājums [..], ka tas, ka *Arkema* ir pametusi [prasītāju] grupu pēc attiecīgā pārkāpuma laikposma, bet pirms [metakrilātu] lēmuma pieņemšanas, nevar ietekmēt reizinātāja piemērošanu attiecībā uz pārējām šīs grupas sabiedrībām, kuru starpā ir arī prasītājas. Vispārējā tiesa ir nonākusi pie šī secinājuma tādēļ, ka *Arkema*, kuras apgrozījums sasniedza apmēram 5,7 miljardus EUR 2005. gadā, darbības izbeigšana nevarēja būtiski samazināt [prasītāju] grupas apgrozījumu, ko Komisija ņēma vērā, lai noteiktu reizinātāju 3, proti, apmēram 143 miljardus EUR par to pašu gadu, kā rezultātā šis reizinātājs būtu nepamatots attiecībā pret prasītājām.

[..]

81 [..] ir jākonstatē, ka prasītāju apgalvojumi par "naudassoda nedalāmības" pārkāpumu un nepieciešamību pielāgot to ienākumiem Vispārējās tiesas pieņemto risinājumu [*Arkema* spriedumā] rod[as] no kļūdainas prasītāju idejas gan materiālo tiesību, gan procesuālo tiesību ziņā.

82 Proti, pirmkārt, tā kā reizinātāja mērķis atturošai iedarbībai ir tieši nodrošināt, ka, ņemot vērā attiecīgā uzņēmuma lielumu un finanšu spēju, sods nekļūst nejūtams, pats par sevi saprotams, ka pēc *Arkema* aiziešanas šis mērķis saglabā savu attiecināmību gan pret prasītājām, gan pret *Arkema*. Tomēr, tā kā pēdējā minētā bija daudz mazāka pēc lieluma nekā prasītājas un [metakrilātu] lēmuma pieņemšanas brīdī vairs neietilpa [prasītāju] grupā, pēdējās minētās lielums nevarēja tikt ņemts vērā reizinātāja noteikšanai atturošā nolūkā, lai aprēķinātu *Arkema* uzlikto naudassodu. Šī objektīvā atšķirība starp *Arkema* un prasītājām katrā ziņā pamatoja, ka pēdējām minētajām tiek piemērots atšķirīgs reizinātājs.

83 Otrkārt, šajā gadījumā nav nekāda iemesla, kas pamatotu, ka *Arkema* sprieduma *res judicata* tvērums būtu attiecināms uz prasītājām. Proti, tām un *Arkema* piemērojamais reizinātājs ir atšķirīgi. Vienīgais apstāklis, ka šīm sabiedrībām ir jāmaksā naudassods, par ko tās ir [solidāri] atbildīgas, nav faktors, kas pamatotu *res judicata* attiecināšanu. Šajā ziņā ir tikai jānorāda, kā to Komisija ir izskaidrojusi 2011. gada 8. jūlija vēstulē [..], ka *Arkema* uzliktā naudassoda samazinājums atbilstoši [*Arkema* spriedumam] atstāj negrozītus prasītājām [..] uzliktos naudassodus."

27 Par prasījumiem, kas iesniegti vēl pakārtotāk, lūdzot samazināt naudassoda summu, Tiesa nosprieda šādi:

"86 [..] ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesā jau tika celta prasība samazināt prasītājām uzliktā naudassoda summu un tā lēma pēc argumentu pārbaudes un izmantojot s[avu] neierobežoto [kompetenci], ka tie nepamatoja šādu samazinājumu.

87 Tomēr Tiesa, izskatot apelācijas sūdzību, nevar, pamatojoties uz taisnīguma apsvērumiem, ar pašas vērtējumu aizstāt vērtējumu, ko izdarījusi Vispārējā tiesa, īstenojot s[avu] neierobežoto [kompetenci] un taisot spriedumu par naudas sodu, kas uzlikts uzņēmumiem par ES tiesību pārkāpumu. [..]"

28 Par pakārtoti iesniegtajiem prasījumiem atbrīvot no nokavējuma procentu samaksas Tiesa nosprieda šādi:

"89 Šī prasība ir jānoraida kā acīmredzami nepieņemama, jo tā ir vērsta nevis [..] pret [*Total* un *Elf Aquitaine*] spriedumu, bet Komisijas [2011. gada 8. jūlija] vēstuli, kuru turklāt prasītājas ir apstrīdējušas Vispārējā tiesā ar prasību, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēta ar numuru T-470/11."

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

29 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 1. septembrī, prasītājas cēla šo prasību.

30 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 17. novembrī, Komisija saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantu izvirzīja iebildi par nepieņemamību.

31 Prasītājas iesniedza savus apsvērumus par šo iebildi 2012. gada 3. janvārī.

32 2012. gada 30. martā lietas dalībnieki procedūras organizatorisko pasākumu ietvaros tika aicināti iesniegt savus apsvērumus par Tiesas rīkojuma, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), ietekmi šajā lietā vispār un konkrēti attiecībā uz prasītāju sākotnējā naudassoda atlikuma maksājamību, kas attiecas, pirmkārt, uz pamatsummu un, otrkārt, uz nokavējuma procentiem.

33 Lietas dalībnieki iesniedza savus apsvērumus par to noteiktajā termiņā.

34 Ar 2012. gada 21. jūnija rīkojumu tika nolemts iebildi par nepieņemamību izskatīt pēc būtības.

35 Ar 2012. gada 19. septembra dokumentu, kas tika nosūtīts Vispārējās tiesas kancelejai, Komisija iesniedza savu aizstāvības rakstu.

36 Ar 2012. gada 28. septembra vēstuli Vispārējās tiesas kanceleja nosūtīja prasītājām Komisijas aizstāvības rakstu un norādīja lietas dalībniecēm, ka Vispārējā tiesa uzskata, ka atbilstoši lietas materiāliem otra rakstveida apsvērumu apmaiņa nav nepieciešama pirms mutvārdu procesa uzsākšanas, ja vien lietas dalībnieki to motivēti nelūdz.

37 Ar 2012. gada 4. oktobra dokumentu, kas adresēts Vispārējai tiesai, prasītājas lūdza Vispārējai tiesai, piemērojot Reglamenta 47. panta 1. punktu, atļaut iesniegt repliku.

38 Ar 2012. gada 12. oktobra lēmumu šis lūgums tika apmierināts.

39 2012. gada 23. novembrī prasītājas iesniedza repliku.

40 2012. gada 20. decembrī Komisija iesniedza atbildi uz repliku.

41 Ar Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2013. gada 19. jūnija rīkojumu, piemērojot Reglamenta 77. panta d) punktu un pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas, tika nolemts apturēt tiesvedību, gaidot tā Tiesas sprieduma pasludināšanu, ar ko pabeidz lietas C-231/11 P izskatīšanu.

42 Tā kā Vispārējās tiesas tiesnešu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tika iekļauts ceturtajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

43 2014. gada 10. aprīlī Tiesa pasludināja spriedumu Komisija/*Siemens Österreich* u.c. un *Siemens Transmission & Distribution* u.c./Komisija (no C-231/11 P līdz C-233/11 P, Krājums, turpmāk tekstā – "*Siemens* spriedums", EU:C:2014:256).

44 Tajā pašā dienā Tiesa pasludināja spriedumu *Areva* u.c./Komisija (C-247/11 P un C-253/11 P, Krājums, turpmāk tekstā – "*Areva* spriedums", EU:C:2014:257).

45 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu un procedūras organizatorisko pasākumu ietvaros aicināja lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par *Siemens* sprieduma, minēts 43. punktā (EU:C:2014:256), un *Areva* sprieduma, minēts 44. punktā (EU:C:2014:257), ietekmi uz šo lietu.

46 Lietas dalībnieki noteiktajos termiņos iesniedza savus apsvērumus par *Siemens* sprieduma, minēts 43. punktā (EU:C:2014:256), un *Areva* sprieduma, minēts 44. punktā (EU:C:2014:257), ietekmi uz šo lietu.

47 2014. gada 3. oktobra tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējas tiesas mutvārdos uzdotajiem jautājumiem.

48 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt to prasību par pieņemamu;

— pēc būtības un galvenokārt – atcelt apstrīdētās vēstules;

— pēc būtības un pakārtoti – samazināt summu, ko Komisija prasījusi 2011. gada 8. jūlija vēstulē, vai vismaz atcelt nokavējuma procentus, kas *Elf Aquitaine* prasīti EUR 31 312 114,58 apmērā, no kuriem *Total* solidāri jāmaksā EUR 19 191 296,03;

— katrā ziņā – piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

49 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— galvenokārt – noraidīt prasību kā nepieņemamu;

— pakārtoti – noraidīt prasību kā nepamatotu;

— katrā ziņā – piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par tiesībām

50 Ar prasību prasītājas lūdz, galvenokārt, atcelt apstrīdētās vēstules un, pakārtoti, samazināt tajās prasītās summas, kā arī, vēl pakārtotāk, atcelt tajās prasītos procentus.

51 Komisija pamatojas uz prasības nepieņemamību.

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

– Komisijas argumenti

52 Komisija apgalvo, ka prasība ir nepieņemama, jo, pirmkārt, šī prasība esot vērsta pret neapstrīdamiem aktiem un, otrkārt, tā esot iesniegta, kamēr Tiesā tika izskatīta apelācijas sūdzība, ko prasītājas iesniedza par *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250). Katrā ziņā prasība esot neefektīva.

53 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka apstrīdētajiem aktiem nav obligātu tiesisko seku, kas skartu prasītājas, būtiski grozot to intereses, tādēļ tie nav lēmumi, par kuriem var celt prasību par tiesību akta atcelšanu, pamatojoties uz LESD 263. pantu.

54 Pienākums maksāt, kas ir prasītājām, izrietot tikai no metakrilātu lēmuma, kā to interpretē Vispārējā tiesa *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumā, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), jo *Arkema* spriedumam, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), nevarot būt ietekmes uz summu, kas maksājama prasītājām.

55 Apstrīdētās vēstules esot tikai lūgumi veikt pienākošās summas samaksu, piemērojot metakrilātu lēmumu, un radot tikai tās tiesiskās sekas, kas izriet no šī lēmuma. Šīs vēstules esot tikai īstenošanas pasākumi un nenosakot galīgi Komisijas nostāju, tādēļ tās neskarot prasītāju intereses. Tās neesot nošķiramas no metakrilātu lēmuma, kura īstenošana ar tām tiekot sagatavota.

56 Izņemot to raksturu, vēstuļu saturs parādot, ka tām neesot obligātu tiesisko seku, jo 2011. gada 24. jūnija vēstule noteikti esot provizoriska, kamēr 2011. gada 8. jūlija vēstulē prasītājām tiekot piedāvāts ņemt bankas garantiju, ja tiktu iesniegta apelācijas sūdzība; perspektīva, kas, kā uzskata Komisija, nepieļaujot piespiedu izpildes pasākumus.

57 Otrkārt, Komisija norāda, ka prasītājas apstrīd summu, kas maksājama atbilstoši metakrilātu lēmumam, kā Vispārējā tiesa to interpretējusi *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumā, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), tādēļ viņām šādā ziņā esot jāsniedz apelācijas sūdzība par *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), ko tās arī darīja. Tomēr Komisija norāda, ka savā apelācijas sūdzībā prasītājas ir apgalvojušas, ka tām nevar "likt samaksāt jebkādu atlikušo summu, ņemot vērā nepieciešamo *Arkema* sprieduma *res judicata* attiecināšanu uz prasītājām".

58 Tā, pēc Komisijas domām, ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka prasītājas ar savu prasību šajā lietā vēršas pret metakrilātu lēmumu vai *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), esot jākonstatē, ka prasības ir nepieņemamas *litispendance* dēļ.

59 Treškārt, Komisija uzskata, ka prasība katrā ziņā ir neefektīva tādā ziņā, ka tā ar apstrīdēto vēstuļu starpniecību ir vērsta pret atsevišķi apstrīdamiem aktiem, proti, metakrilātu lēmumu un *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), kuru sekas netikšot grozītas ar iespējamu apstrīdēto vēstuļu atcelšanu. Tā prasītājām neesot nekādas intereses panākt šo vēstuļu atcelšanu un faktiski tās cenšoties panākt naudassoda summas pārskatīšanu.

60 Ceturtkārt, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu par Tiesas rīkojuma, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), ietekmi uz šo lietu, Komisija turpina apgalvot, ka šīs prasības mērķis esot metakrilātu lēmumā noteiktā naudassoda summas apstrīdēšana, lai gan šo summu vairs nevarot apšaubīt, jo tiesību aizsardzības līdzekļi pret šo lēmumu tikuši izsmelti ar Tiesas rīkojumu, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), tādēļ prasītājām nav nekādas intereses vērsties pret apstrīdētajām vēstulēm, kas ir tikai īstenošanas pasākumi no tā laika par galīgu kļuvušam lēmumam.

61 Kas attiecas uz prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta pret procentiem, Komisija uzskata, ka Tiesas rīkojuma, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), 89. punkts, kas citēts iepriekš 28. punktā, negroza tās iebildes pamatotību, jo šī prasības daļa nav nodalāma no pamatprasības.

62 Katrā ziņā iebildums par nokavējuma procentu ļaunprātīgo raksturu esot ticis formulēts tikai iebildes par nepieņemamību apsvērumu stadijā, nevis prasības pieteikumā, tāpēc šis iebildums neesot pieņemams.

– Lietas dalībnieku argumenti

63 Savos apsvērumos par Komisijas iebildi par nepieņemamību prasītājas apgalvo, ka apstrīdētās vēstules "papildina" metakrilātu lēmumu, kā tas ir interpretēts *Arkema* spriedumā, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), un *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumā, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), un ka katrā ziņā ar tiem tām ir noteikti "ļaunprātīgi" procenti.

64 Pirmkārt, vēstules pārsniedzot metakrilātu lēmumu, uzliekot prasītājām konkrētu naudassodu, kamēr ar šo lēmumu prasītājām tika noteikta tikai solidārā atbildība par *Arkema* pārkāpumu un pēdējā minētā pilnībā samaksāja šo summu 2006. gada 7. septembrī, tāpēc, piemērojot solidāro atbildību, Komisijai nebūtu jāprasa no prasītājām jebkāds maksājums.

65 Pēc *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), kā arī *Total* un *Elf Aquitaine* sprieduma, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), Komisijai esot bijis ne tikai jāatmaksā *Arkema* par daudz saņemtais, bet arī jāraugās, lai atbilstoši pasīvajai solidaritātei prasītāju atbildība nepārsniegtu to meitasuzņēmumu atbildību.

66 Ar apstrīdētajām vēstulēm pagarinot savu saziņu ar *Arkema*, Komisija esot centusies apzināti apiet pasīvās atbildības robežas un palielināt prasītāju naudassoda summu, kāda tā izriet no metakrilātu lēmuma un *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251). Prasot prasītājām naudassoda atlikumu pēc *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), Komisija esot norakstījusi šī sprieduma sekas uz naudassoda summu, un tas tai, ņemot vērā prasītos procentus, ļautu saņemt lielāku naudassoda summu par to, kas noteikta metakrilātu lēmumā.

67 Otrkārt, kas attiecas uz Komisijas prasītajiem procentiem, prasītājas norāda uz juridiskā pamata neesamību un jebkādas kļūdas neesamību, jo neesot notikusi kavēšanās, *Arkema* veicot maksājumu 2008. gadā un tām – 2011. gadā.

68 Treškārt, prasītājas, pirmkārt, noraida Komisijas *litispendance* iebildi tādā ziņā, ka prasība šajā lietā attiecoties nevis uz *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), bet apstrīdētajām vēstulēm, kas "papildina" metakrilātu lēmumu, un šo pašu iemeslu dēļ esot pamatota ar atšķirīgiem pamatiem.

69 Otrkārt, prasītājas noraida arī Komisijas argumentu par prasības neefektivitāti, balstoties uz to, ka apstrīdētās vēstules "papildina" metakrilātu lēmumu gan attiecībā uz summu, kas tiek prasīta kā pamatsumma, kura pārvērš solidāru naudassodu individuālā naudassodā, gan attiecībā uz nokavējuma procentiem. Piemērojot apstrīdētās vēstules, prasītājām un *Arkema* esot pienākums samaksāt lielāku naudassodu nekā metakrilātu lēmumā uzliktais.

70 Ceturtkārt, atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumu par Tiesas rīkojuma, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), ietekmi uz šo lietu prasītājas apgalvo, ka Vispārējai tiesai ir jāpārbauda atšķirīga naudassoda uzlikšana atbilstoši apstrīdētajām vēstulēm, kuras nekādi neskāra Tiesas rīkojuma, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), rezolutīvā daļa.

71 Tajā pašā atbildē attiecībā uz prasības pieņemamību, ciktāl tā ir vērsta pret nokavējuma procentiem, prasītājas uzskata, ka šie procenti ir ļaunprātīgi un sodoši.

Vispārējās tiesas vērtējums

72 Savā iebildē Komisija apstrīd prasības pieņemamību.

73 Šajā ziņā vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tikai tādi pasākumi, kas rada juridiski saistošu iedarbību, kas ietekmē prasītāja intereses, būtiski grozot tā tiesisko stāvokli, ir akti, kuru atcelšanai var celt prasību LESD 263. panta ietvaros (skat. pēc analoģijas spriedumus, 1981. gada 11. novembris, *IBM*/Komisija, 60/81, Krājums, EU:C:1981:264, 9. punkts, un 2007. gada 6. decembris, Komisija/*Ferriere Nord*, C-516/06 P, Krājums, EU:C:2007:763, 27. punkts).

74 Pastāvīgā judikatūra ir tāda, ka ir jāpievērš uzmanība pasākuma, kuru prasa atcelt, būtībai, lai noteiktu, vai to var apstrīdēt, bet formai, kādā tas ticis noteikts, šajā gadījumā nav nozīmes (spriedumi *IBM* /Komisija, minēts 73. punktā, EU:C:1981:264, 9. punkts; 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaïki Techniki* /Komisija, C-521/06 P, Krājums, EU:C:2008:422, 42. un 43. punkts; 2008. gada 17. aprīlis, *Cestas* /Komisija, T-260/04, Krājums, EU:T:2008:115, 68. punkts).

75 Šajā lietā tādējādi ir jānosaka, vai ar apstrīdētajām vēstulēm Komisija ir pieņēmusi aktu, kas rada obligātas tiesiskas sekas, kuras skar prasītāju intereses, būtiski grozot to tiesisko situāciju LESD 263. panta izpratnē.

76 Kā uzskata Komisija, tā tas nav, jo būtībā apstrīdētais akts esot vien metakrilātu lēmuma īstenošanas provizorisks pasākums pēc *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), lai gan prasītājas vēršoties pret šo lēmumu vai *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), lai panāktu sava naudassoda summas samazinājumu.

77 Prasītājas apgalvo pretējo, norādot būtībā, ka apstrīdētais akts esot jauns elements, kas neizriet no metakrilātu lēmuma, proti, tām esot jāmaksā daļa no naudassoda, kas tām tika uzlikts solidāri ar *Arkema*, ko papildina nokavējuma procenti, par lielāku summu nekā tā, kas noteikta ar šo lēmumu, un summa, ko galu galā samaksājusi *Arkema*, neraugoties uz to, ka *Arkema* nekavējoties un neatkarīgi no *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), ar ko tika samazināta tā summa, bija to samaksājusi.

78 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānoraida Komisijas argumentācija, ka būtībā ar Tiesas rīkojumu, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), metakrilātu lēmums attiecībā pret prasītājām esot kļuvis galīgs, tādēļ tām vairs neesot interese celt prasību šajā lietā.

79 Protams, tās apelācijas sūdzības ietvaros, sakarā ar kuru tika pieņemts šis rīkojums, prasītājas ir izsmēlušas savus tiesību aizsardzības līdzekļus pret metakrilātu lēmumu.

80 Tomēr nemainīgs paliek tas, pirmkārt, ka savas prasības ietvaros šajā lietā prasītājas apstrīd nevis šī lēmuma, bet apstrīdēto vēstuļu tiesiskumu un, otrkārt, ka Tiesas rīkojumā, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), pēdējā minētā ir spriedusi tikai par *Total* un *Elf Aquitaine* sprieduma, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), tiesiskumu, nevis par šajā lietā apstrīdēto vēstuļu tiesiskumu (skat. šajā ziņā Tiesas rīkojumu, minēts 25. punktā, EU:C:2012:60, 88. un 89. punkts).

81 Otrkārt, tāpat ir jānoraida Komisijas argumentācija, ka apstrīdētajām vēstulēm ir provizorisks un sagatavojošs raksturs.

82 Protams, no judikatūras izriet, ka, ja ir runa par aktiem vai lēmumiem, kuru izstrāde notiek vairākos posmos, it īpaši iekšējās procedūras ietvaros, principā ir apstrīdami tikai tie pasākumi, kuros galīgi noteikta iestādes nostāja šīs procedūras beigās, neiekļaujot starppasākumus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu (spriedumi *IBM*/Komisija, minēts 73. punktā, EU:C:1981:264, 10. punkts; 2000. gada 22. jūnijs, Nīderlande/Komisija, C-147/96, Krājums, EU:C:2000:335, 26. punkts, un *Athinaïki Techniki* /Komisija, minēts 74. punktā, EU:C:2008:422, 42. un 43. punkts).

83 Tomēr šajā lietā ir jākonstatē, ka ar 2011. gada 24. jūnija vēstuli, ar 2011. gada 8. jūlija vēstuli grozītajā redakcijā, ir galīgi noteikta Komisijas nostāja, jo apstrīdētās vēstules varēja tikt izpildītas piespiedu kārtā un iespējama kavēšanās ar izpildi varētu sākt nokavējuma procentu uzkrāšanos attiecībā uz prasītājām, tādēļ šīs vēstules ir radījušas obligātas tiesiskās sekas prasītājām.

84 Turklāt ir jākonstatē, ka pēc apstrīdētajām vēstulēm nesekoja cits Komisijas akts atbilstoši Tiesas rīkojumam, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60).

85 Iespēja, ko Komisija piedāvāja 2011. gada 8. jūlija vēstulē, prasītājām saņemt bankas garantiju apelācijas sūdzības gadījumam, negroza šo vērtējumu, izņemot, ja tiktu uzskatīts, ka, ja ar Komisijas lēmumiem, ar kuriem konstatē Eiropas Savienības konkurences tiesību pārkāpumu un tiek uzliks naudassods, adresātiem tiek piedāvāta šāda iespēja, šādiem lēmumiem ir provizorisks un sagatavojošs raksturs un tādēļ tie nav apstrīdami, piemērojot LESD 263. pantu.

86 Šī paša iemesla dēļ tas, ka prasītājas iesniedza apelācijas sūdzību par *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), arī neietekmē apstrīdēto vēstuļu izpildraksturu, jo minētā apelācijas sūdzība bija vērsta pret *Total* un *Elf Aquitaine* spriedumu, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), nevis pret apstrīdētajām vēstulēm.

87 Turklāt nav strīda par to, ka apstrīdētās vēstules tikušas rakstītas pēc metakrilātu lēmuma, tādēļ tās visai neiespējami varētu būt šī lēmuma pieņemšanu sagatavojošs akts.

88 Nemainīgs tomēr paliek tas, ka apstrīdēto vēstuļu tiesiskās sekas pašas par sevi nenosaka prasības šajā lietā pieņemamību.

89 Treškārt, ir jāpārbauda, vai apstrīdētās vēstules varēja ietekmēt prasītāju intereses, būtiski grozot to tiesisko situāciju LESD 263. panta izpratnē.

90 Šādā nolūkā ir jāpārbauda, vai apstrīdētās vēstules varēja ietekmēt prasītāju intereses, būtiski grozot to tiesisko situāciju, kas izrietēja no metakrilātu lēmuma.

91 Šajā ziņā nav strīda par to, ka metakrilātu lēmumā Komisija uzlika *Arkema* naudassodu EUR 219 131 250, no kuriem EUR 140 400 000 solidāri ar *Total* un EUR 181 350 000 solidāri ar *Elf Aquitaine*, jo tika konstatēta to atbildība izdarītajā pārkāpumā.

92 Nav strīda arī par to, ka pēc metakrilātu lēmuma *Arkema* uzreiz un pilnībā samaksāja solidāri *Arkema* un prasītājām uzlikto naudassodu.

93 Nemainīgs paliek tas, ka, ciktāl tas skar galveno summu, ko Komisija prasīja no prasītājām apstrīdētajās vēstulēs, Komisija aprobežojās ar to, ka attiecībā pret prasītājām izpildīja metakrilātu spriedumu pēc *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), un *Total* un *Elf Aquitaine* sprieduma, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250).

94 Proti un arī kā to norāda Tiesa, *Arkema* uzliktā naudassoda samazinājums *Arkema* spriedumā, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), atstāja nemainīgu prasītājām uzliktā naudas soda summu metakrilātu lēmumā (Tiesas rīkojums, minēts 25. punktā, EU:C:2012:60, 83. punkts).

95 Tā, ciktāl ir runa par pamatsummu, kas prasītājām prasīta apstrīdētajās vēstulēs, šīs vēstules nav skārušas prasītāju intereses, būtiski grozot to tiesisko situāciju LESD 263. panta izpratnē pēc metakrilātu lēmuma.

96 Tādējādi prasība ir jānoraida kā nepieņemama, ciktāl ar to cenšas panākt apstrīdēto vēstuļu atcelšanu attiecībā uz pamatsummu, kas tiek prasīta no prasītājām.

97 Tomēr šis secinājums neliek atzīt visu prasību par nepieņemamu, jo prasītājas ir arī lūgušas atcelt apstrīdētās vēstules, ciktāl Komisija tajās ir prasījusi samaksāt nokavējuma procentus.

98 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka pretēji tam, ko apgalvo Komisija, pienākums maksāt nokavējuma procentus nekādi neizriet no metakrilātu lēmuma un *Total* un *Elf Aquitaine* sprieduma, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), ne arī no *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), jo *Arkema* tūlīt pēc šī sprieduma samaksāja sākotnējo naudassodu pilnībā.

99 Tādējādi pēc metakrilātu lēmuma, ar grozījumiem pēc *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), un *Total* un *Elf Aquitaine* sprieduma, minēts 11. punktā (EU:T:2011:250), prasītājām nekādi nebija jāmaksā nokavējuma procenti, tādēļ apstrīdētais akts tomēr ir grozījis to tiesisko situāciju, palielinot summu, kas prasītājām jāmaksā atbilstoši metakrilātu lēmumam.

100 Komisijas arguments par Tiesas rīkojumu, minēts 25. punktā (EU:C:2012:60), negroza šo vērtējumu, jo tajā Tiesa prasītāju prasījumu, kas norādīts apelācijas sūdzības ietvaros, atbrīvot no nokavējuma procentiem ir noraidījusi "kā acīmredzami nepieņemamu, jo t[as] [ticis] vērst[s] nevis [..] pret [*Total* un *Elf Aquitaine*] spriedumu, bet Komisijas vēstuli, [kas] turklāt [ir] prasības priekšmets [šajā lietā]" (Tiesas rīkojums, minēts 25. punktā, EU:C:2012:60, 89. punkts).

101 Tādējādi ir jālemj, ka prasība ir pieņemama, ciktāl tā ir vērsta pret nokavējuma procentiem, kas prasītājām prasīti apstrīdētajās vēstulēs.

Par lietas būtību

102 Tā kā prasība ir pieņemama tikai tiktāl, ciktāl tā ir vērsta pret nokavējuma procentiem, kas prasītājām prasīti apstrīdētajās vēstulēs, Vispārējas tiesas pārbaudei pēc būtības ir jāattiecas tikai uz šiem procentiem.

Lietas dalībnieku argumenti

103 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatam, kas izteikts pakārtoti, un Vispārējās tiesas kompetences robežās, kura attiecas tikai uz nokavējuma procentiem, prasītājas būtībā norāda uz lietas faktiskajiem apstākļiem un to, ka Komisija pilnībā ir izmantojusi pamatsummu, procentus un soda augļus.

104 Pat ja tiktu uzskatīts, ka Komisija varēja prasīt no savas puses nokavējuma procentu samaksu, tos varēja sākt aprēķināt tikai pēc *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), pretējā gadījumā Komisija būtu nepamatoti iedzīvojusies. Taču prasītājas nekavējoties samaksāja pamatsummu un pienākošos procentus.

105 Komisija atgādina, pirmkārt, ka tā apstrīdētajās vēstulēs ir prasījusi procentus tikai attiecībā uz summām, kas vēl maksājamas, nevis par summām, kuras *Arkema* jau galīgi samaksājusi, un, otrkārt, ka tā ir atmaksājusi *Arkema* pārmaksāto pēc *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), ar atbilstošajiem procentiem.

106 Apstāklis, ka Komisija bija deponējusi visu summu līdz *Arkema* sprieduma, minēts 12. punktā (EU:T:2011:251), izpildei, neatbrīvojot prasītājas no to pienākuma samaksāt nokavējuma procentus par *Arkema* atmaksātajām summām.

Vispārējās tiesas vērtējums

107 Ciktāl runa ir par to prasītāju prasījumu pamatotību, kas vērsti pret nokavējuma procentiem, kurus Komisija prasa apstrīdētajās vēstulēs, vispirms ir jānoraida argumenti, ko savos rakstveida iesniegumos norāda prasītājas pēc prasības pieteikuma iesniegšanas, proti, par nokavējuma procentu ļaunprātīgo raksturu to apsvērumos par Komisijas iebildi par nepieņemamību, tādēļ ka tie ir nepieņemami atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantam, kas ir piemērojams tiesvedībā Vispārējā tiesā atbilstoši šo pašu statūtu 53. panta pirmajai daļai un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam, jo tie nav norādīti prasības pieteikumā (skat. šajā ziņā rīkojumu, 2005. gada 14. februāris, *Ravailhe*/Reģionu komiteja, T-406/03, Krājums-CDL, EU:T:2005:40, 52. un 53. punkts un tajos minētā judikatūra; spriedumu, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, Krājums, EU:T:2007:289, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un rīkojumu, 2009. gada 27. marts, *Alves dos Santos*/Komisija, T-184/08, EU:T:2009:87, 18.–21. punkts).

108 Ir arī jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka nokavējuma procentu aprēķinā ir jāņem vērā visu finansiālo zaudējumu apmērs, tostarp zaudējumi, kas radušies naudas vērtības samazināšanās dēļ (skat. šajā ziņā spriedumu, 2011. gada 8. novembris, *Idromacchine* u.c./Komisija, T-88/09, Krājums, EU:T:2011:641, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

109 No judikatūras arī izriet, ka Komisijas pilnvaras ietver tiesības noteikt naudassoda samaksas datumu un nokavējuma procentu sākuma datumu, noteikt šo procentu likmi un nolemt sava lēmuma izpildes kārtību, vajadzības gadījumā pieprasot bankas garantijas par uzliktā naudassoda pamatsummu un procentiem iesniegšanu, jo, ja šādu pilnvaru tai nebūtu, tad uzņēmumu priekšrocības, ko tie varētu gūt

no novēlotas naudas sodu samaksas, varētu vājināt Komisijas, pildot tās pienākumu kontrolēt konkurences tiesību normu piemērošanu, uzliktās sankcijas (spriedums, 1995. gada 14. jūlijs, *CB* /Komisija, T-275/94, Krājums, EU:T:1995:141, 47. un 48. punkts).

110 Tāpat Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka nokavējuma procentu piemērošanu naudassodiem var pamatot ar to, ka ir jānovērš līguma lietderīgās ietekmes izjaukšana tādas uzņēmumu vienpusēji ieviestās prakses dēļ, kad tie kavējas maksāt tiem uzliktos naudas sodus (spriedums *CB*/Komisija, minēts 109. punktā, EU:T:1995:141, 48. punkts).

111 No tā izriet, ka parasti nokavējuma procentiem ir viena un tā pati funkcija atlīdzināt kreditoram nodarīto kaitējumu, tam veicot savu finansiālo pienākumu, jo naudas summas liegšana vienmēr ir kaitējums.

112 Tomēr šajā lietā nav strīda par to, ka *Arkema*, kā tas izriet no *Arkema* 2008. gada 25. septembra vēstules Komisijai, 2006. gada 7. septembrī samaksāja visu sākotnējo naudassodu, arī prasītāju vārdā.

113 Šajā ziņā Komisija nevar lietderīgi norādīt, ka *Arkema* nav iesniegusi deklarāciju par kopējo samaksu, jo tā šajā 2008. gada 25. septembra vēstulē ir skaidri norādījusi, ka "Komisija ir pilnībā īstenojusi savas tiesības gan pret [to], gan pret visiem solidāri līdzatbildīgajiem".

114 Nav strīda arī par to, ka prasītājas ir samaksājušas apstrīdētajās vēstulēs prasītās summas Komisijas norādītajos termiņos.

115 Arī nevienā šīs lietas stadijā netika konstatēta jebkāda prasītāju kavēšanās ar maksājumiem.

116 Tādēļ Komisija nevarēja pamatoti prasīt prasītājām nokavējuma procentus metakrilātu lēmumā uzliktā naudassoda ietvaros.

117 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apstrīdētās vēstules ir jāatceļ, ciktāl Komisija tajās prasa *Elf Aquitaine* samaksāt nokavējuma procentus EUR 31 312 114,58 apmērā, no kuriem *Total* solidāri bija jāsamaksā EUR 19 191 296,03, pārējā daļā prasību noraidot.

118 Tāpēc, pirmkārt, nav jālemj par prasījumiem par grozīšanu, ciktāl tie attiecas uz procentiem, kas prasīti apstrīdētajās vēstulēs, un, otrkārt, šie paši prasījumi ir jānoraida, ciktāl tie attiecas uz summām, kas pieprasītas kā pamatsummas, ņemot vērā iepriekš 90.–100. punktā izklāstītos apsvērumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

119 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

120 Tomēr šajā lietā Vispārējā tiesa ir daļēji apmierinājusi prasītāju prasījumus.

121 Tādējādi un ņemot vērā šīs lietas apstākļus, ir jālemj, ka Komisija atlīdzina divas piektdaļas prasītāju tiesāšanās izdevumu, kā arī sedz trīs piektdaļas savu tiesāšanās izdevumu. Prasītājas savukārt sedz trīs piektdaļas savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina divas piektdaļas Komisijas tiesāšanās izdevumu.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Komisijas 2011. gada 24. jūnija vēstuli BUDG/DGA/C4/BM/s746396 un 2011. gada 8. jūlija vēstuli BUDG/DGA/C4/BM/s812886, ciktāl Eiropas Komisija tajās ir prasījusi *Elf Aquitaine SA* samaksāt nokavējuma procentus EUR 31 312 114,58 apmērā, no kuriem *Total SA* bija solidāri atbildīga par EUR 19 191 296,03;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Komisija atlīdzina divas piektdaļas *Total* un *Elf Aquitaine* tiesāšanās izdevumu, kā arī sedz trīs piektdaļas savu tiesāšanās izdevumu. *Total* un *Elf Aquitaine* savukārt sedz trīs piektdaļas savu tiesāšanās izdevumu, kā arī atlīdzina divas piektdaļas Komisijas tiesāšanās izdevumu.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 29. aprīlī.

[Paraksti]